13. júla 2024

Meditačný obsah č. 250

Ráno sa rastlina vzpriamuje nahor, keď ťažoba a vlhkosť ustúpia a svetlo zažiari s jeho otvorenosťou a šíravou priestoru. Tento proces, ktorý oči pozorujú v prírode, nachádza duchovný bádateľ opäť v duševno-posmrtných a vyšších nadzmyslových svetoch, keď sa dejú skutky, ktoré prekračujú fyzické hranice prostredníctvom morálneho vzostupu. Z tohto dôvodu Rudolf Steiner píše:

„*Kde spočívajú zdroje života? Spočívajú v tom, čo podnecuje morálne ideály, ktoré v človeku pôsobia oduševňujúc ho. Prichádzame k tomu, že si musíme povedať, že, ak sa dnes necháme roznietiť morálnymi ideálmi, tak oni povznesú tento život a znenie a svetlo a stanú sa svetotvornými* ." (R.S. GA 202, Most medzi svetovou duchovnosťou a fyzickou stránkou človeka. Hľadanie novej Isis, božskej Sofie, s.189)

Na jednej strane priteká svetlo a teplo k človeku a vedie ho do vzpriamenia a na druhej strane musí človek plodiť činy, ktoré prekračujú jeho ego a vystúpiť k vyššej morálnosti a vedomiu univerzality. Tak človek svojimi neprestajnými snahami, ktoré sú určitou obeťou, vyživuje svetový kozmos a ten spätne odmeňuje ľudstvo prostredníctvom vyliatia tých síl, ktoré umožňujú radostné a zdravé vzpriamenie.

Mnoho ľudí otŕča mierovú holubicu, aby sa tak hlásili k pokojnejšej spoločnosti v budúcnosti. Koľko úsilia a uvedomenia si vyšších ideálov, koľko práce je potrebnej na naplnenie poznania, aby sa podporila svetová rovnováha, a tým aj mier? Jednotlivec by v každom prípade urobil pre mier viac, keby poriadne doviedol ásanu alebo aj cvičenie duše na určitý stupeň poznania, než keby chcel prispieť k mieru vonkajšími slovami a gestami.

Nečakám, kým ma iní ľudia podporia pri vzpriamovaní, skôr si kladiem ciele s estetickým a vysokým morálnym obsahom a prekonávam svoju ťažkopádnosť tela. Tak neostávam ako rastlina, ktorá je závislá od vonkajšieho svetla, aby sa napriamila, začínam u seba samého s konkrétnymi cieľmi v odvážnej konfrontácii.

Doplňujúce poznámky:

1) V minulom meditačnom liste nastala chyba prekladu pri transkripcii sanskritu. Text znie: „Bohovia, ľúbezne povzbudení obeťou, vám doprajú radosti, po ktorých túžite." – v sanskrite: *i ān bhogān hi vo devā dasyānte yajñabhāvitā*
. (Verš 12, kap. III,
Bhagavad Gíta
)

Verše tejto indickej písomnosti poukazujú na súvislosti medzi pozemským životom, morálnym správaním a duchovným svetom.

2) V trochu menej konkrétnej forme taktiež Friedrich Schiller popisuje z intuitívneho poznania pomer medzi živosťou v zmysle morálnosti a smrťou, pri chýbajúcej vzpriamenosti:

Von zo života sa ti otvárajú dve cesty:
Jedna vedie k ideálu, druhá k smrti.
Hľaď, ako v priebehu času sa ešte stále slobodne utiekaš k tej prvej,
skôr ako ťa osud násilím unesie na tú druhú!

(Báseň „Východ zo života" - Friedrich Schiller – Súborné dielo, zväzok 1.)

3) Dnes je obecne známa formulácia, že pri mierovej práci musí človek začať u seba samého. Položme si však otázku, či človek dokáže nájsť mier, ak si nedáva veľké ideály a ciele ako predsavzatie. Vzchopenie a upriamenie sa k ideálu, ak má zodpovedať mierovej práci, musí byť preto sprevádzané veľkým ideálom ľudstva a opravdivými motívmi.

meditácia č.249 < späť zoznam meditačných obsahov vpred > meditácia č.251